

౩౦౪౪౩

వతిదినము ప్రకటింపబడును

Vol. 7.

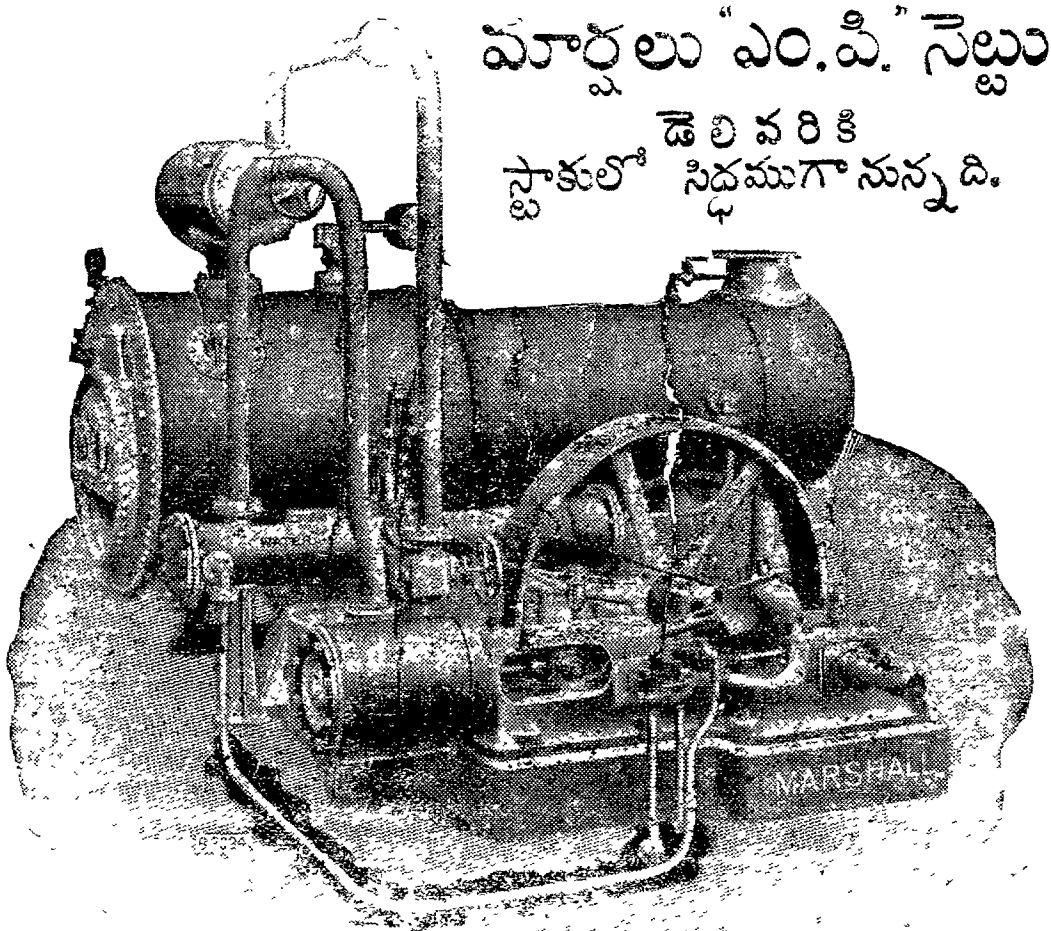
చెన్నవట్టణము 1921 వ సం॥రం ఫిబ్రవరి నెల 16 తేది బుధవారము

No. 263

చెన్నవట్టణము

రాష్ట్రపతి వారి ఆదేశము ప్రకారము

నంచిక ౨౬౩

మార్షల్లు "ఎం.పి." నెట్టు

డెలివరీకి
స్టాకులో సిద్ధముగా నున్నది.

బాయిలర్లు, ఎంజిను, సూపర్ హీటర్లు, స్టీం, వాటర్ వైవింగు
మొదలగువాటిలో పయిన ఉండునది మార్షల్లు "ఎం. పి" మార్తి నెట్టు
యొక్క వివరణము ధరలకు ఇతర వివరములకు ఈ దిగువ చిరునా
మాకు దరఖాస్తు లంపుకొనవలెను. 1808

మార్షల్లు సన్సు & కో (ఇండియా) లిమిటెడ్

బాన్ డస్: బెజవాడా, తంజావూరు.

నెం. 9 సెకండు లైను బీచ్, మదరాసు.

అమృతాంజనము

తలనొప్పులకు ప్రసిద్ధి కెక్కినది.
ఇతర వివిధమైన నొప్పులను కూడ
మా అమృతాంజనమును వాడి
నంత మాత్రమున రోగముగను.
కొలది ౨౦-10-౦ అణాలు.

మోహినిలైలము

సీసా 1-8 0-12-0.

తామరలైలము

డబ్బీ 1-8 0-8-0

వండ్లపొడి

డబ్బీ 1-8 0-2-0

అమృతాంజనం డిపో

బాంబాయి

(2120)

మణిఆయిల్

బయటాలోగ్యాభివృద్ధిలైలము (లైటింగ్) ఉపయోగము

కేవలమునకు చురుకుదనమును తుట్టించి లుప్తమైన
కాగములకు బలమునిచ్చును. కేవలము, కేయి, కాళి, కండ్లు,
తేలిక గలగు మంటల కేవలముచేసి మెడనును చల్లచేయును.
శ్వాసకోశరహితాది దుర్బాధలను తొలగించును. క్రొవ్వను కునుగు రుద్దు
నచే కరకును. తేలిక చురుకుటచే కండ్లకులు కాలక యెం
కున శ్వాస గాక మృదత్వము నిచ్చి, కన్న కలిగించును.

వైద్యశాస్త్ర మణిశంకర్ గోవిందజీ,

అంతర్వేగము కొవ.కాలయం, 267, బ్రాడ్వే, మదరాసు

టోకుగా తీయవట్టి వర్తకులకు, దుకాణదారులకు ఇది మంచిసమయము!

జిన్ను!

జిన్ను!!

జిన్ను!!

ఇప్పుడే వచ్చినది.

మేలైన రకము పాను ఒకటికి రూ॥ 110. చిల్లరగా తీసిన తులము ఒకటికి రూ॥ ౪.

ప్యాకింగు, పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకము.

కత్తెలకు దరఖాస్తులకు ఈ క్రింది చిరునామాకు పంపును.

Manager, William & Co., 109 Frere Road, BOMBAY.

అమృతాంజనం డిపోవారి ఔషధాలయమునందు అమృతాంజనం తామరతయిలం మోహినితయిలం
పంతచూర్ణము మొదలగు ముఖ్యమైనదములే గాక ఇతరము లగు మందులు కూడ అనేకము లున్నవి
కావలసినవారు కేటలాగును తెప్పించి చూడవచ్చును. కేటలాగును కోరినచో తక్షణం పంపెదము.

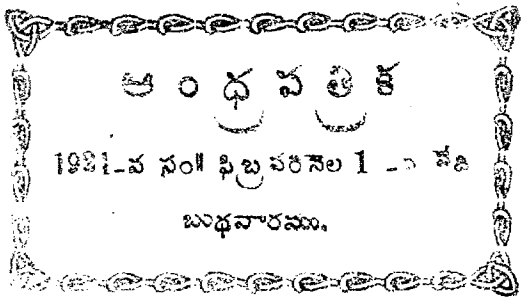
యను. ప్రజల యిష్టానుసారము విద్యను నుజ్జాతీయముగ మార్పించవలయును. ”

రాజదీపాద సన్నుకట్టుటకు దీపారము రిటరను
తయారు చేయుట, ఆ జేవణ పెటిషనులు,
అప్పీలు పెటిషనులు, మొరొరిజులు, మంస్తుగు
వాని విషయము యావత్తు సరిజాయివీ, సలహా
వగైరా ఎక్కువ ఖర్చుకాకుండా యివ్వవలెను.

అంధుడు, ఫిబ్రవరి 12:— మిట్టరు గారను లాంగ్స్
గారను జబ్బుచేసి తమ మంత్రికనవులను రాజీనామా చేసి
టేజీ, చర్చిగాయ కావలసి మంత్రిగాను, జార్జి రెడ్డి
యజమాన్యగారు యజ్ఞమంత్రిగాను, బ్రీక్షభువుగారు
మంత్రిగాను, గ్రీన్స్టరు బొసావెనుగారు, వ్యక్తిసాను కాకుం
మంత్రిగాను నియమించబడి రెని ప్రభుత్వము—

ప్రకటన

శ్రీమద్భక్తి సంవత్సరాది సంచిక సంవత్సరాది
దినమునకు వెలువడును. ఈ సంచిక
ప్రస్తుతపరిస్థితుల కనుగుణముగను, నుపయోగ
కరముగను రమ్యముగను నుండగలదు. ఇందు
ప్రకటనల వేయవారికి మంచిలాభము రాగలదు.
కావున ప్రకటనల సంపదలచెడి వారెల్లరును
ఈ నెలఖర్చులోపున ప్రకటనలను పంపవలయును.
ధరలు మున్నగు వివరములు వ్రాసిన వెంటనే
పంపబడును మేనేజరు.

కొండను త్రవ్వట

స్టేటు కొన్నిసభలో శా. శ్రీనివాసశాస్త్రిగారు
లు ప్రతిపాదించిన తీర్మాన మంగీకరింపబడెను.
ఈ తీర్మానము గూర్చి కొంత కాలమునుండియు
దేశమున భేరి మ్రోగెను. తీర్మానమును చర్చించు
టకు ప్రభుత్వమువారు రవకాళమిచ్చినటుల, శాస్త్రి
గారికి తంతివార్త పంపబడెను. ఆ సమాచారము
పత్రికల కన్నిటికిని పంపబడెను. ఆ తీర్మాన మేమి?
దాని సంగీకరించుటచే గలిగినలాభ మేమి? ఈ విష
యమును తిన్నగ గుర్తించుట యావశ్యకము.
ఈ తీర్మానము నిర్బంధ శాసనములకు సంబంధిం
చినది. వానిని రద్దు జేయవలయు నని తీర్మానము
ఖండితముగ కోరుచున్నదా? కోరినమేలే. అంత
దూరము పోవుట లేదు. ఒక విచారణసంఘ
మేర్పడవలయునట. ఆ సంఘము వారి శాస
నముల నన్నిటిని పరీక్షింపవలయునట. పరీక్షిం
చి, ఏ ని లో రద్దు జేయదగినవి ఏవియైన
గలవా యని యోచింపవలయును. రద్దుజేయదగి
నవి లేనిచో, మార్పు గావించ దగినవి ఏవయిన
గలవేమో విచారించవలయును. ఉన్నయెడల
వానిలో నెట్టి మార్పుల గలిగింపవలయునో సూచిం
పవలయును. జన్మస్వాతంత్ర్యములను అరికట్టెడి శాస
నములన్నియు స్పష్టముగ కనుపించుచుండ, వానిని
వెంటనే రద్దుజేయుట న్యాయము. అంతియగాని,
విచారణసంఘమువారు రొక రేర్పడి, ఈ విషయమై
తీర్పు జెప్పవలసిన యావశ్యకత ఎద్దియో తెలి
యదు. విచారణసంఘములతో హిందూదేశము
నకు తల బొప్పలు కట్టెను. ఇంకను శాస్త్రిగారికి
విచారణసంఘముల మోజు తీరలేదు గాబోలు! ఎన్ని
కమిటీలు? పబ్లిక్ సర్వీసు కమిషను, కరెన్సీ
కమిషను, రాలేటు కమిటీ, శాఖావిభజనసంఘ
ము, హంటరు కమిటీ ఇంకను ఎన్నిటి నయినను
పేర్కొనవచ్చును. ఒక్క కమిటీయైనను, ప్రజల
కోర్కెలను సఫలకరుక గలిగెనా? అన్నియు ప్రజా
శయములను భంగపరచుటకే తోడ్పడెను. నిర్బంధ
శాసనములను రద్దుజేయుట అత్యావశ్యక మని,
ప్రజలు అసంతోషముగ వెల్లడించుచుండగ, ప్రజల
కోర్కెలను నెరవేర్చుటకు మార్పు, కమిటీలతో
పని ఏమి? మితవాదతత్వమును గ్రహించినవారికి
దప్ప, త్రొగ్గరుల కీ రహస్యము తెలియజాలదు.

ఇట్టిసంఘము నొక దానిని నిర్మింపు డని
కోరుటకు శాస్త్రిగారు తమ వక్రత్వసామర్థ్యము
సంతను ప్రదర్శించిరి. నిర్బంధశాసనములను వీరు
మూడు తరగతులుగ విభజించిరి. మొదటి తర
గతిలో రాజకీయముగ నుపద్రవకరము లగు శాస
నములను పేర్కొనిరి. రాలేటుచట్టము ఈ తర
గతిలో చేరినదగుటచే, దేశము దీనిని సహించదని
వారుచెప్పిరి. రెండవ తరగతిలో త్వరలో దీసివేయ
దగిన శాసనములుగలవు. పత్రికాశాసనము నీ తర
గతిలోచేర్చిరి. మూడవతరగతిలో జాగరూకతతో
పరీక్షించి మార్చదగినగాని లేక రద్దుజేయదగిన
గాని శాసనములు గలవు. రాజద్రోహసభాశాస
నము, కుట్రల శాసనము మొదలగునవి దీనియందు
కలవు. ఈ తరగతుల నన్నిటిని పరీక్షించుటకు
విచారణసంఘ మేర్పరుచుటయే, ఉద్దేశమార్గమని,
శాస్త్రిగారుచెప్పిరి. శాస్త్రిగారిదృష్టిలో ఇన్నితర
గతులు గలవేమోగాని, ప్రజల దృష్టిలో నిర్బంధ
శాసనములన్నియు మొదటి తరగతిలోనే జేరును.
ఒక్క నిమిషకాల మయినను, ప్రజలు వానిని
సహించజాలకనే, సత్వర స్వరాజ్యసిద్ధికై పరితపిం
చు చున్నారు. నిర్బంధశాసనముల విషయమై
శాస్త్రిగారింత కనికరము జూపుచున్నను, దార్జన్య
రహిత మగు సహాయనిరాకరణోద్యమము విషయ
మై వారు తీవ్రముగనే ప్రసంగించిరి. సహాయ
నిరాకరణోద్యమము అహింసను పైకి ప్రకటించు
చున్నను, తర్వలో దార్జన్యములోనికి దిగి రక్త
పాతము గలిగింపక తప్పదని, శాస్త్రిగారు నిరా
ఘాటముగ చాటిరి. అంతట సభ్యులందరును తమ
సమ్మతిని గంభీరమార్గద్వనుల మూలమున చెలిపి
రని, తంతివార్తలు వెల్లడిసేయుచున్నవి. అధికారుల
కింతకన్నను కావలసిన దేమి గలదు? కమిటీనేర్ప
రుచుటవలన గలిగెడియుపద్రవ మేమియు లేదని,
వారికి తెలియునే తెలియును. శాస్త్రిగారివంటి
వారిచే, సహాయనిరాకరణోద్యమము రక్తపాతము
చెచ్చి పెట్టునని చెప్పించుటయే, వారికి గావలసిన
ప్రధానవిషయము.

పాపము కవర్తిగారు స్టేటు కొన్నిసభలో
చిక్కుకొనుట, వారి దురదృష్టమని జెప్పవచ్చును.
తిలకు శిష్యులలో సగ్రగణ్యుడై, ప్రజాపక్షమున
చిరకాలమునుండియు బనిచేయుచున్న కవర్తిగారు,
మహారాష్ట్రదేశమంతయు శాసన సభల ఎన్ని
కలను బహిష్కరించినను సరకు జేయక, గ్రహ
చారవశమువలన దేశాభిప్రాయమును తిరస్కరిం
చి శాసనసభలో జేరవలసిన దుర్గతి సంప్రాప్తి
చెను. అందుకు తగిన ఫలితమును వారనుభ
వించిరి. రాలేటుశాసనము, పత్రికా శాసనము,
రాజద్రోహ సభాశాసనము మొదలగు శాసన
ములను కొన్నింటిని కమిటీతో నిమిత్తము లేకుండ
వెంటనే రద్దుజేయవలయునని, కవర్తిగారు సవరణ
నుపపాదించిరి. కవర్తిగారు సవరణను ప్రతి
పాదించగనే స్టేటు కొన్నిసభ్యులు కొందరు
తోక త్రొక్కిన తామలవలె, లేచిరి. కవర్తిగారి
సవరణ ప్రస్తుత తీవ్రస్థితిని గుర్తించుట లేదనియు,
ప్రభుత్వమువారును శాసనసభ్యులును కలసి దేశ
శాంతికి బాధ్యత వహింపవలెననియు, దాదా
భాయిగారు నుడిచిరి. ప్రజలసౌఖ్యమునకును, స్వా
తంత్ర్యమునకును వీరు బాధ్యులుగారు గాబోలు!
కవర్తిగారు గూడ కొన్ని నిర్బంధశాసనములు
నిర్మితములగుటకు బాధ్యులయిరి, దాదాభాయి
గారధిక్షేపించిరి. పాపము శాసన సభ్యులలోకెల్ల
ప్రజల స్వాతంత్ర్యమునకు పట్టుదలతో కృషిసలి
పిన కవర్తిగారికి సయితము ఇట్టినింద దప్పలేదు.
రాలేటుశాసన నిర్మాణమును నూతనశాసన సభలు
వచ్చువరకు ఆపివేయవలయునని, కవర్తిగారు వెనుక

నొక తీర్మానమును సామాజ్యశాసనసభలో ప్రవే
శ పెట్టగ, శాసనసభ్యులందరును ఒక్కమొడిగ
తమ వ్యతిరేకభావమును సూచించి, వారి తీర్మా
నము నోడించి, రాలేటుశాసనము త్వరలో దేశ
మును బంధించుటకు సహాయపడియుండిరి. స్టేటు
కొన్నిసభ్యులు నేడుగూడ అట్టి ప్రాస్పర్షి
తోనే ప్రవర్తించుచున్నారు. శాశింబజారు మహా
రాజగారు, నిర్బంధశాసనముల నన్నిటిని రద్దుజే
యుట మంచిదిగాదనియు పత్రికాశాసనమును
రాజద్రోహసభాశాసనమును పూర్తిగ రద్దుజేయ
గూడదనిరి. కవర్తిగారి సవరణకు, కవర్తిగారిక్క
లే అనుకూలముగ ప్రాటుజేసిరి. మిగిలినవారెల్ల
రును ప్రతికూలులే.

కవర్తిగారి క నయినను తమ యవ్యక్తమును
గ్రహించి, శాసనసభనుండి బయల్పడుట శ్రేయ
స్కరము. శాసనసభలోనుండి నెంత పోరాడినను
శాసనసభ తీర్మానముల కన్నిటికిని వీరుగూడ
బాధ్యత వహింపవలసినవృత్తు. దాదాభాయి
గారు జెప్పిన వాక్యములయందీ దృష్టితో జూచిన
సత్యముగలదనియే ఎంచవచ్చును. సర్. విలియం
విన్సెంటుగారు ప్రభుత్వపక్షమున మాటలాడుచు,
తాము శాస్త్రిగారి తీర్మానము సంగీకరించినటుల
చెలిపిరి. ప్రభుత్వ శత్రువులును దేశశత్రువులు నగు
కొందరెవరో, సంస్కరణములు అపర్యాప్తము లని
యబద్ధములను వ్యాపింపజేసిరట. వానిని పోనాడు
టకు, ప్రభుత్వమువారు నిదర్శన పూర్వకముగ
జూపింపదలచిరట. ఎవరినో నిందింపనేల? ఏమిత
వాదులను తాము బుజ్జగింపదలచిరో, వారేసంస్క
రణములు చాలినంతగ లేవని ప్రకటించినటుల,
విన్సెంటుగారికి తెలియదు గాబోలు! శాస్త్రిగారి
తీర్మానము సంగీకరించుట, సంస్కరణములు యుప
యోగముచుదిక్పదర్శనముగావించుటకేగాబోలు!
శాస్త్రిగారు సూచించిన కమిటీలో సభ్యులెవరు?
ఆ సభ్యులను గూడ, సభవారు నిర్ణయించిన గ్రుడ్డి
లో మెల్లగ నుండెడిది. దాదాభాయిగారు దయార్ద్ర
హృదయముతో, కమిటీ సభ్యులకు గూర్చిన సవ
రణ నుప సహరించికొనిరి. భుగేగారును అటు
లనే యాచరించిరి. విన్సెంటుగారు జేసిన వాగ్దా
నమునకు వీరి మనస్సు కరగిపోయెను. ఆ వాగ్దా
నములో కేమిగలదు? కమిటీలో మూడింట రెండు
వంతుల మంది అసభికార సభ్యులందురు. వీరు,
మిగుల అచుభవశాలురుగను, ప్రజలకును శాసన
సభకును మాత్రమేగాక ప్రభుత్వమువారికి గూడ
బాధ్యత వహింపగలవారుగ నుండురని, విన్సెంటు
గారు చెప్పిరి. ఇట్టి వర్ణనచే, సభ్యు లేరీతి వారుం
దురో యూహింపవచ్చును. వీరిలో యూరపియును
లెందరుందురో, భారతీయు లెందరుందురో, తెలి
యదు. వీరిలో శాసనసభ్యులే గాక, బయటి
వారుగూడ నుండవచ్చునని, విన్సెంటు గారునిరి.

మరియొక విశేష మేమనిన, ఈ కమిటీవారి
రిపోర్టు సంగీకరింపవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వము
నకు లేదని, విన్సెంటుగారే జెప్పిరి. శాస్త్రిగారు
తుదకెట్టి కమిటీని సంపాదించిరి! నిర్బంధశాసన
ముల విషయమై ప్రభుత్వమువారి యభిప్రాయ
మేమి? అది విన్సెంటుగారి యుపన్యాసములో
సూచింపబడినది. ఈ శాసనములు కఠినముగ నుప
యోగింపబడినటుల కొందరు ప్రజలు చెలిపెడి
వాక్యములు, నిరాధారములని వీరి యుద్దేశము.
దేశమున కేడి యనసరమో, ప్రభుత్వోన్యోగ
లకు తెలియనే తెలియును. అయినను, ప్రభుత్వో
న్యోగము జెప్పెడి సాక్ష్యమువలన, ప్రజలకు నిజ
ము తెలియుట కీ కమిటీ యక్కరకు వచ్చునని,
ప్రభుత్వము వారు నమ్ముచున్నారు.
ప్రభుత్వమువారు కొన్ని శాసనములను బాగుచేయు

అంతన, ఫిబ్రవరి 12:— జర్మనులు తమ ప్రతినిధులు
 పేర్లొకనకు వందలవేల గాని ప్రాత్యక్షగాదును వత్తుగానకు లిఖిత
 మంది పూర్తిగామిగిలినందులతో తమదైన రస్సె లెఖియుచున్నది

వదరాసు శాసన సభ

(1)

రిజిట్రేషన్లు ఆపుదుల

(కానకభట్ట సలహా)

ఫలాహారానంతరము.

15 ఫిబ్రవరి:—ఫలాహారానంతరము కానకభట్ట తన తన 2-45 గంటల సమాజ కార్యము. గా. శర్. పి. రాజగోపాలాచార్యులుగా ప్రగతిని సాధించుచు వచ్చిరి. పి. శివరావుగారు (బల్లారి) ఈ కార్యమును యుండిన యాక్రింది తీర్మానము మరల చర్చకు వచ్చినది.

రాజభాషలో రిజిట్రేషన్లు నివ్వబడుటకు ఏర్పాటులు, రిజిస్ట్రేషన్లు గూర్చి కానకభట్ట పుట్టుకలకు అపి యుంచవలసినది ఈ సభవారు ప్రభుత్వమువారికి శిఫార్సు చేయుచున్నారు.

వివరములు

జి. శివశంకరంపేర్ (మొకొండ):—ఇప్పుడు అనేకసంఖ్యలలో సర్వే-రెజిట్రేషన్లు పార్టీలు వదిలివేయబడ్డవి. సర్వే-రెజిట్రేషన్లు తన అన్నిటిని ఇప్పుడు నిల్వచేసినందులకు, అపార్టీలలో నుండు ఉద్యోగములు, గుమాస్తాలు మొదలగు వారిలో నేమి చేయవలయునని గా. భా. బహదూరు నమోదు నాబిల్లుల సహాయమున గావించెను. వారి సందర్భం తీసివేయవలయునని తీర్మానము చేపట్టెను. కాని తన రిజిట్రేషన్లు తన నిలువ చేసినందున, వచ్చునని హెచ్చించుచుండే మాత్రము చూడవలెను.

పి. బి. మో. రామచంద్రరావుగారు:—(కృష్ణ) తీర్మానమును బలపరచెను.

అర్. శ్రీరామశాస్త్రిగారు (దక్షిణాపూర్ణ):—ఈ తీర్మానమును ప్రభుత్వమువారి కేలాటి సవరణలు కాగలదు. రెండుల కన్న పేరుల కనుగొని, వారియందు దేవు గర్హించవలెను. ఈ తీర్మానమును నేను బలపరచెను.

పి. బి. పి. శేషశిల్పి (అనంతపురము):—ఇప్పుడు హెచ్చించుచున్నది ముందరవేరి ఏకగ్రీవముగా వాదించినాము. రిజిట్రేషన్లు పార్టీ అన్నిటిని నిల్వచేసిన పక్షమందు, అప్పుడును ఉద్యోగముల కందజీవనం చేసి పోవు సనియు, వారిలో నేమి చేయవలయుననియు గొరజనియులకు కార్య నిర్వాహక సభ్యుల దక్షిణముండెను గదా. ఈ సర్వేపార్టీలలో నెక్కువమంది భూములు కానివారు. వారిందరిని ఉద్యోగముల నుండి నులభముగా తొలగించవలయును. రిజిస్ట్రేషన్లు విధించుట కొన్ని నూతనములను నిబంధనలు అనుసరించి యుండవలెను. ఇట్లు చేసినట్లైతే ప్రభుత్వమువారు రయిరులకు న్యాయము చేయగలరు. ఈ తీర్మాన మందలను అంగీకరించుటకు వలెను. రా. బి. ఆమంచర్ల కృష్ణారావుగారు గంభీరవాక్యాలతో చెప్పిన వంతయు నాకు నమ్మకముగా నున్నది.

జి. యం. సరసింహాచార్యులుగారు, (కడప) తీర్మానమును కనుకలముగ మాటలాడిరి.

పి. రంగనాథ మొదలయ్యారుగారు (బల్లారి):—ఈ తీర్మానము సర్వజనములకు కదా. రిజిట్రేషన్లు తన అన్నియు నిరంతరముగా నుండవలెనని నిర్ణయముగా చేయబడుచున్నది. ఎక్కడ ఒక రిజిట్రేషన్లు పార్టీ వారు వదిలివేసినట్లయితే అప్పుడు తప్పక హెచ్చించబడుచున్నది. ఆ తర్ర ఆర్కాటు బల్లారి గారు, 18000 ల వచ్చు హెచ్చాయెను. ఈ రిజిట్రేషన్లు అధికార వ్యవహారములకు వచ్చు హెచ్చునని చెప్పి ఎంతవరకు వచ్చునని హెచ్చించ సాధ్యమో అంతవరకు హెచ్చించుట న్యాయమని నీటి అధికారియను. నూతనములను నిర్ధారణ చేయును. ప్రభుత్వము వారు ఏమాత్రము ప్రకారము తప్పు విధించెదరో వానినన్నిటిని ఒకచట్టముగా చేయువరకు రిజిట్రేషన్లు మరల అన్నియు అపి చేయవలయును.

కే. ఎస్. వెంకటాచార్యులు (రంగారావు):—నా బల్లారి ప్రభుత్వమువారు 18 లక్షలవచ్చు హెచ్చించవలయునని ఉత్తేశించుచున్నారు. ఈ రిజిట్రేషన్లు ప్రకారము రంజా పూర్వకముగా 18 లక్షలు హెచ్చించునట్లను రంజులకు హెచ్చింపబడినది చెప్పి సకలముగా జేయును. ఈ తీర్మానమును సభ్యులందరూ రంగీకరించెదరని నా అభిప్రాయము.

భా. బి. భాగ్యం నవాబుగారు సాహెబు బహదూర్ (మహా. ముస్లిం (తమిళి):—ప్రభుత్వమువారు నిరంతరముగా వారో వచ్చును విధించలేదు. కొన్ని నిబంధనలు వచ్చును. వానికేదా

రము వచ్చును చేయుచున్నారు. అయితే ఈ నిబంధన అన్నియు ఒక కానకభట్ట చేర్చుట ఆర్కాటకము. అది చేయుట కిదియే మంచి రీతియను.

కే. భూమి రథో గారు (గంజామ): పి. పి. రామో గారు (గంజామ): తీర్మానమును కనుకలముగ ప్రవరించిరి. ఆర్కాటకాధికారుల లు గా. శి. బి. బల్లారింట్ల గారు:—తీర్మాన మంగీకరించుటకు ఆర్కాటకమును గురించి యోచించవలయును. ప్రభుత్వమువారికి నిర్మాణ రెండురకములుగా వచ్చుచున్నది. 1 భూమి నిర్మాణ, 2 త్రాగునీరు వచ్చును. కొన్ని బల్లారి సమాజరాజగోపాలాచార్యులను తలన త్రాగునీరు నిలిపివేయుచున్నది. నీటి ప్రభుత్వమువారికి ప్రముఖ త్రాగు నీరును తగ్గిపోవుచున్నది. దిశానుబంధము మొదల రామ చంద్ర రావుగారి బిల్లు ప్రకారము త్రాగునీరును నేయు అధికారము స్థానిక సంఘములకే వదిలివెట్ట వలయును. నీటి అభ్యంతర మేమియు లేదు. కాని సభ్యులందరూ రిజిస్ట్రేషన్లు గురించి ఆలోచించ వలయును. రాజభాషలోని రిజిస్ట్రేషన్లు గురించి ఆలోచించ వలయును. రాజభాషలోని రిజిస్ట్రేషన్లు గురించి ఆలోచించ వలయును. ఈ తీర్మానమును, రామచంద్రరావుగారి బిల్లును, సభ్యులందరు సంగీకరించినందులకు, రిజిస్ట్రేషన్లు అక్షయ తగ్గిపోవును. గా. మో. శిల్పిగారు, వా. గ. శిల్పిగారు ఆఫీసర్ల వేరనము అధికముచేయుట ప్రభుత్వమువారి ఉత్తేశము. వానికి ఉత్తేశము యామియు కావలయును. రిజిస్ట్రేషన్లు గురించి యెడల పూర్వము ఇచ్చు పెట్టడమున యంతయు అన్నియు నిర్మాణ, ఆర్కాటకము, బైట్ల సహాయము, రిజిస్ట్రేషన్లు చేయవలసి యుండును. సభ్యులందరు త్రాగునీరు నానాగింజి ఈ తీర్మానము సంగీకరించవలయును.

కే. గోపాలకృష్ణయ్యగారు (కృష్ణ) మనము ప్రభా ప్రతినిధులమై మనము కలిపి ప్రజలకు తృప్తికలవలయును. వచ్చులను హెచ్చించుచు సర్కారువారు వ్యభిచారు చెప్పవలయును. కావున ప్రతి సభ్యుడు నీ తీర్మానము సంగీకరించవలయును.

పి. బి. యల్. ఎ. గోవిందరావుగారు (ఉత్తరాపూర్ణ): అనుకూలముగ మాటలాడిరి.

ఇప్పుడున్న నిబంధనలన్నియు అధికారులవైపు ప్రకారము చేయబడినవనియు, ప్రజలకాంక్షల ప్రకారము వచ్చు విధించు నిబంధనలు నేర్పాటుచేయవలయుననియు, వాచాంకముల వేటి వారి నివేశక ప్రకారము భూమికి నుంజుంజున నిబంధన అన్నియు కానకభట్ట నుండవలయుననియు పి. బి. సరసింహారావుగారు (విజాపురము) చెప్పిరి.

జి. ఎ. రామలింగం శిల్పిగారు (కోయంబూరు):—నూతన కానకభట్ట కానకభట్టానికభ్యులకే వచ్చునని బడవలయునని చెప్పిరి.

పి. బి. డి. శేషగిరిరావుగారు (గోదావరి) రంజుల దుష్టిని తొలగించుటకు సర్కారువారు ప్రయత్నించ వలయునని చెప్పిరి.

అంకట పి. శివరావుగారు (బల్లారి):—ఇట్లు ప్రభుత్వ తర్ర మొనంగి:—తీర్మానము సభ్యులందరికీ గా. భా. మై నట్టులేదు. తీర్మానములోని మాటలందరికీ అర్థమగునట్లు గా. శి. వా. తా. తా. లికముగా జరుగుచున్న రిజిట్రేషన్లు తన అన్నియు యథావిధిగా జరుగనుండు. మదరాసు రాజభాషలో రిజిట్రేషన్లు తన అన్నియు సర్వే ఏమాత్ర మువలయు లేదు. 20 సంవత్సరములకు భరమో హెచ్చిపోవుచున్నది. కాబట్టి ఇట్టి సమయమునందు వచ్చులను హెచ్చించునాడను.

ప్రభుత్వమువారివత్తమును గా. నాబిల్లుల సహాయము గావించుచున్నది.—గత సంవత్సరము ఇండియా గవర్నమెంటు వారు మన మదరాసు ప్రభుత్వమువారిని బిల్లు ఒకటి రయారు చేయమని ఆదేశిరి. తమను మన ప్రభుత్వమువారు రాకని మారిరి. ఇటువంటి కావనముల రయారుచేయుట రిజిస్ట్రేషన్ల ద్వారా కొత్త. ఇంతకు పూర్వము ఎన్నడు అలవాటులేదు. ఒక మాసములోతల కానకభట్ట రయారు వచ్చును. బిల్లులవచ్చును కాక పూర్వము కొన్ని మాసములు చెందవలసి యుంజును. ప్రభుత్వమువారు భరించ వలసి నీ సభ్యులు అత్యధికము ముఖ్యముగా విషయము అనేకములున్నవి. వానికి కూడ ప్రభుత్వము వారు వా. భా. ఇచ్చు పెట్టడమున యుండును. ముందులకు భవమిచ్చునని ప్రారంభం చేసివేయగలరు. మన రాజభాషలో రిజిస్ట్రేషన్లు అభివృద్ధి అంగీకరించవలయును. మన మందరము నేక లోకములో నివసించుటలేదు. ఆర్కాటకాధికారుల గా.

టాడ్లంట్లగారి అభ్యంతరములను ఆక్షేపించు గమనిక వలయును.

అంకట ఈ తీర్మానమునకు ఎవరూ అనుకూలమో, ఎవరూ ప్రతిహేయమో, ప్రభుత్వము గా. శి. గా. శి. అనునది అభ్యంతరము చెప్పిరి.

మొదటిభాగములో గా. భా. మై. మొదటగా రిజిట్రేషన్లు, కొత్తగా కార్యదర్శులుగా నియోజితులైన దాక్షులకు ముఖ్యముగా నాడును, మేము వాచాంకం గా. శి. రంజులకు నుండి. మిగిలిన ముందు ఇంజనీరులకు అనేక ఈనైపు చూచుచుండి. తనరకు నీటి ప్రభుత్వమును తన అందించి తీర్మానమునకు ప్రతిహేయమో నుండి. రామ స్వామి మొదలయ్యారుగారు, (గిత్త (కైల్కెట్) గారు ప్రతిహేయములు చెప్పిరి. రెండవభాగములో నుండు సభ్యులలో శర్. పి. రామగారు శిల్పిగారు అనుకూలముగా మాపుచు మొట్టమొదట లేసిరి. తనవార ఆ సమయ వారితో కూడ తీర్మానమును సంగీకరించుచు లేసిరి. మొదటిభాగములో ఒక యెత్తు ఇతరులందరూ తీర్మానమును సంగీకరించిరి. వా. గ. శి. భా. మో. యూ. రో. పి. మొదట ప్రతిహేయములకు లేసిరి. పి. బి. శివరావుగారు తీర్మానము సభ్యులతో అంగీకరించుచు నది. 76 గు. అనుకూలము గాను, 17 గు. ప్రతిహేయము గాను ఉండినట్లు తెలుపబడింది.

బల్లారి సెటిల్మెంటు.

పి. రంగనాథం మొదలయ్యారుగారు (బల్లారి) ఈక్రింది తీర్మానమును ఉపసాదించిరి:— బల్లారి స్పెషల్ సెటిల్మెంటు ఆఫీసుగారి ఎస్. పి. III. డి. 25-4-1920 గు. నివేశక వలన బల్లారి-అనంతపురము జిల్లాలోని రేగడభూమి తాలూకాలో కొన్ని హెచ్చియటకు సర్కారులకు అనువదనం దున, భూమికి నుంజుంజున యంతరములను తర్రములకు ప్రజలకుండు కొన్ని అమలులో నుంచవలయునని, ఈ సభ వారు ప్రభుత్వమువారికి శిఫార్సుచేయుచున్నారు.

రంగనాథం మొదలయ్యారుగారు ప్రారంభమునందు ఈ తీర్మాన మెట్లు అనవరమా చెప్పబోవుచుండగా, పి. బి. కృష్ణం నాయుగారు లేచి ఇది అనవరమనియు, మొదటి తీర్మానమును సభకు రంగీకరించినందున-నూతనము రెంటిలో ఒకటి అయి చెప్పిరి. అంకట అభ్యంతరము రంగనాథం మొదలయ్యారుగారు వదలగా వారు ఇది అనవరమే కాని అనవరము గాదనియు తన తీర్మానమును ఉపసాదించిరి.

అప్పుడు అభ్యంతరము ఎచ్చటో వెళ్లిరి. రంజు మొక్కలగారు వారిభావము వాగ్మించిరి. 4-25 నుండి 4-40 వరకు వీరభక్తులకే వచ్చిరి. తనవార అభ్యంతరము తిరిగివచ్చిరి.

బల్లారి అనంతపురము జిల్లాలో (బ్రతుకుడెవలే దుర్గభవనియు, కలపు కలయారు సంగ్రామ మగుననియు, ఇట్టిస్థితిలో నూతనముగా వచ్చు హెచ్చించ నూడదనియు రంగనాథం మొదలయ్యారుగారు చెప్పిరి.

పి. శివరావుగారు (బల్లారి) ఈ తీర్మానము నామోదించిరి.

అంకట రి గంటలు కాగా సభ ముగిసెను.

మూడవ దిన చర్చ

16 ఫిబ్రవరి:—సభ ముగల నేను 11 గంటలకు సారంభమయ్యెను. శర్. పి. రాజగోపాలాచార్యులుగారు ప్రగతిని సాధించుచు వచ్చిరి. సాయంత్రము 4-80 గంటలకు తగ్గిసర్వములకే వచ్చునని కానకభట్టలకు కొంత కార్యక్రమములకు చేరు భూమియు ఫలాహారమునకు ఇక్కడందే ఒకే తీర్మానము సభ 8-80 గంటలకు ముగిసిపోయెను. ఇందును అభ్యంతరము లేవిడి. ఇందులకు ప్రతిహేయములైన మొదటగా రంజులకు, ఈమాసం యంగీకరించుచు నట్లు అగ్రాసాధికారిగారు లేవిడి. శ్రీకృష్ణులగారు మిట్టమిది తమస్థానమును మార్చి యుండిరి. నుమారు 45 నిమిషములకాలము తగ్గి తర్రములు జరిగెను.

తనవార రంగనాథం మొదలయ్యారుగారు బల్లారి-అనంతపురం రిజిట్రేషన్లును గూర్చిన నిన్నటి తీర్మానము మరల ప్రారంభించుటకు. గా. భా. బహదూరు నాబిల్లుల సహాయముగా వా. అదోని మొదలగు వోటుల సభలగానించి కలక్షరు, రిజిట్రేషన్లు కనుననకు ప్రజలలో సంగ్రహించియుని యు, ఈ విషయమై ప్రభుత్వమువారు సామర్థ్యము చూపగలరనియు, ప్రభుత్వమును నిర్మాణము చేసిరి. తనవార జి. శివశంకరం పిల్లగారు, పి. బి. పి. శేషశిల్పిగారు, తీర్మానమును కనుకలముగ మాటలాడి, నాబిల్లుల సహాయముగా సామర్థ్యము చేయవలను (చేరించిరి. పిమ్మట రంగనాథం మొదలయ్యారుగారు తన తీర్మానమును ఉపసాదించుచుండిరి.

సెల్యేటు

పి. కేశవరావు గారు (బళ్ళారి) ఈ క్రింది తీర్మానమును ఈ క్రింది విధంగా...

బళ్ళారి, అంధ్రప్రదేశ్ లోని ఒక ప్రాంతం. ఇది చాలా పురాతనమైనది...

ప్రభుత్వమునకు చెందిన రాజ్యమును గా. హరిజనల సామ్రాజ్యముగా...

పెరంబూరులోని పోలీసు డ్వార్జన్స్

యం. పి. కేశవరావు గారు ఈ క్రింది తీర్మానమును ఈ క్రింది విధంగా...

గత సంవత్సరము దిసంబరు 9 కు తేదీనాడు పెరంబూరు...

అద్యోగము- జనరల్ గారు ఇచ్చిన ఆదేశములను అందు మొదలు...

నాగజెయ్యల ఉద్యోగములు.

కె. ఎన్. వెంకటరావు అయ్యల గారు ఈ క్రింది తీర్మానమును...

ప్రభుత్వము కనుగొనబడిన నాగజెయ్యల ఉద్యోగములను...

నాగజెయ్యల అధీనమున నున్న కె. ఎన్. వెంకటరావు అయ్యల గారు...

గా. టా. హ. పం. ట. గ. గారు ఈ క్రింది తీర్మానమును...

గా. టా. హ. పం. ట. గారు ఈ క్రింది తీర్మానమును...

వివాద బహుమతి మొదలై కావలసిన ప్రాంతములు...

భాగ్య బహుమతి భాగ్య నమోదు భాగ్య దినోత్సవము...

నూతన రాజ్య పరిపత్తి

అందరు, ఫిబ్రవరి 18:— రిజిస్ట్రేషన్ ప్రభుత్వము 12 క...

రిజిస్ట్రేషన్ ప్రభుత్వము ప్రభుత్వము అనుబంధము...

నవ్వవరపాటి నభ—ప్రాస్తు.

అందరు, ఫిబ్రవరి 12:— ఆయాండు గారిని అందరు...

దీనితాలూకానభ

దీని తాలూకానభ గత అక్టోబరు నెలలో ఖంబళాల...

గోదావరి శివరామస్వామిరావు, 15.2.21. 7 కంటిపెట్టిది; మదరాసు.

మిత్రమండలివారి దురాశ

అందరు, ఫిబ్రవరి 14:— తెలియ:— జర్మనీ విశేషంగ...

మాంధ్యేయలో అగ్ని దాహములు

అందరు, ఫిబ్రవరి 18:— మాంధ్యేయలో 12 క తేదీ...

అందరు, ఫిబ్రవరి 18:— మాంధ్యేయలో 12 క తేదీ...

అందరు, ఫిబ్రవరి 12:— ఆయాండు గారిని అందరు...

ధనమల్ చల్లారాం సిల్క్ మౌన్ టోకుగాను చిల్లరగాను జపాను, చీనా, ఇండియా, ఇంగ్లండు మొదలగు దేశముల పట్టుతో తయారుచేయబడిన చీరలు, రవికెలు, జాకెట్లు మొదలగునవియు, పురుషులకు కావలసిన పట్టువస్త్రములు, నిజారు, కోటుకు కావలసిన పట్టు జవిలి దినుసులు, ఇంగ్లీషువూలక, నూలు జవిలి దినుసులు మొదలగు వాటితో వ్యాపారము చేయుచున్నారు. ఫిబ్రవరి 46, రత్నవజారు రోడ్డు, జార్జిటౌను, మదరాసు.

ఆరోగ్యసలహా సంఘము:—ఆరోగ్య సలహా

సంఘములో క్రిందిచాటిని సభ్యులుగ నియమించిరి: (1) శరణు

(3) కార్యనిధి కమిషనరు, (4) చీఫ్ ఎంపీఆర్, (5) లోకము మననిముఖాభి
 కార్యకర్త, (6) లోకము కమిషనరు, (7) గోదావరి జిల్లా
 బోర్డు (ప్రెసిడెంటు విభాగ బహద్రుడు, డి. శేషసిరాపు, పం
 రుంగుడు, (8) కర్నూలు జిల్లా బోర్డు (ప్రెసిడెంటు రావు
 బహద్రుడు సి. వేంకటరంగారెడ్డిగారు. (9) ఉత్తర ఆంధ్రా
 జిల్లాబోర్డు (ప్రెసిడెంటు బల్లియం, విజయరావున మొదలి
 యాడు అవ్వల్, (10) తిరుగువాటిజిల్లా బోర్డు (ప్రెసి
 డెంటు, విభాగ బహద్రుడు డి. శేషాచారి అవ్వల్, (11)
 గోదావరి జిల్లా బోర్డు (ప్రెసిడెంటు డి. పి. రామలింగము చెట్టి అవ్వల్. (12)
 తిరువల్లిజిల్లా బోర్డు (ప్రెసిడెంటు రామబాహద్రుడు డి.
 ఎ. శేషాచారి అవ్వల్. (13) మధురజిల్లా బోర్డు (ప్రెసి
 డెంటు ఆర్. పూర్ణాచారిగారు. (14) చెన్నై కార్యక
 మణి (ప్రెసిడెంటు విభాగబహద్రుడు సి. కార్తీకరావు చెట్టి
 (15) కాకినాడ మునిసిపల్ సంఘపు చైర్మను విభాగబహ
 ద్రుడు శే. మార్కటారామయ్య, కృష్ణామండలం తిరువన
 తలమునిసిపల్ సంఘపుచైర్మను భాగబహద్రుడు పి. కలిఫ్ -
 ఉల్లాహాహ్మదు బహద్రుడు డి.వి. శర్మ. (16) మధురమునిసి
 పల్ సంఘపుచైర్మను డి. శ్రీనివాస ఆచార్యుడు అవ్వల్.
 (17) రావుహాహ్మదు రామరావు అవ్వల్. (18) కాకత
 మ. ఎం. మెళ్ళు అవ్వల్. ఆర్. సి.సి. అంబుపన.
 (19) కాకత మ. ఎం. మెళ్ళు అవ్వల్. ఆర్. సి.సి. అంబుపన.
 (20) కాకత మ. ఎం. మెళ్ళు అవ్వల్. ఆర్. సి.సి. అంబుపన.
 సంఘమునకు ఎం. పి. శే. శేషారావుగారు అధ్యక్షులు విభాగబహ
 ద్రుడు డి. శేషాచారిగారు అవ్వల్ ఉపాధ్యక్షులు.

పన్నుల పోలీసు యూనియను:— పోలీసు యూనియను కమ్యూనిస్టు పార్టీచేత ప్రభావం 14 వ తేదీన నభివేది. బ్రిటీష్ భానుగారు సభాధిపత్యము వహించి: జేతములు వృద్ధిచేయవలయుననియు దివ్యమైన బిల్లుల ద్వారా రక్షణలయ ననియు జాతుల సంక్షోభం ప్రయోగా ఇవ్వవలెనని యనగాను తాము బ్రిటిష్ పోలీసు ప్రభుత్వ

విష్వికటము నభిధ్యక్షునిని తెలిపిరి. ఇక స్పష్టముగా జనరణమునాది
ఉత్తరపుటలన పోలినునాది ఆకాశంబును భరిగేను. తాచే
చారి యెద్దోగులలో నిరాశమాద కలిసిపోయెను. కాని స్త్రీని
అనుసరింప నేరమునని అధ్యక్షుని నిరసించి వారు దిగి
నకు 11 మొక్కలు 20 గంటలవరకు వసిచేయవలసియందు
నని తెలిపిరి. వారిముల వసిచేయుచున్నను అధికారము
చారికి గుమాస్తాల కిచ్చు సేకము నిర్ణయమైనదని విష్వికటము
మానునందుండి గుమాస్తాలపరు అంత యెక్కువకు నుండనే
యొందరు. పాపము కాని స్త్రీని నెలలో కి రోజులు మాత్ర
ము ఇంటి వరుండుటకు వీలగును. పోలిను యూనియను
జనులు చేసిన తరువాత పోలినునాది బుద్ధురాలు తెయ్యెద్దో
గులకు తెలియచున్నను వారు వారినికలగు నిర్ణయము
చేయించుండిరి. యూనియనులో చేరి వసిచేయుటాన మార
ప్రాంతములకు బదిలీచేయవలసి సక ఇక స్పష్టము తెలిపించి
నట్లు అధ్యక్షులకు తెలిసెను. పోలినునాది ఇట్టి తెలింపులు
అత్యుత్తమ కృత్యమైతే ఎటుండవలయు నని అధ్యక్షుని
తెలిపిరి.

ఇక స్వేచ్ఛరు జనరణు చేస్సిన వానముకు నిక కానిట్టినియ
అట్లేరించెను. వై వాని కొందులో (కమేచుల ముందేను) దని
ఇక స్వేచ్ఛరు జనరణు గారి వానము పోలిన వారు (వజ్రము నేనిం
చుట కుండ్లిని గాని ఇక స్వేచ్ఛరు జనరణును నేనించుట చేస్పడి
యొకటిను) ఖయిలీతు కూడ దొరకనను వారు నిక వానము
అర్ధరూపాయి కంటకుం ఖచ్చు పెట్టుచున్నట్లు కానిట్టినియనకు
కూచును పూచులా నిచ్చుట నుంట్టపొందెదరు.

అయినచో గాన కౌముదియను పేరున్నదియును పోసి,
యనో కలకును. ఇదియెట్లును జూచి దీక్షకుగ నాద
వివేకం. శక్తియును నోక దీక్షకునందు నూరు నూరు
యేలది రూపములు కృత్యులైన నురి పాడు కౌముదియ
ఉన్నోగములను యేర్పరచెను. తొన్ని యేడ్చునను నాడు
పాతము తన అప్పుడు తీర్పుతోలేనంటి. అను నద్దకే కా
నిండక పాపునట్టి అనయ్యులు నామచేయు కనకాక్షులు ఇది
యొప్పులన ప్రోత్సహించు కలుగునటను అనియను యూర
యనలతోడలి కలిసి వచ్చి పాతములను.

పుష్ప కవిత్వమును తనదని నంది ప్రముఖులైన
 కవిత్వ శాస్త్రములైన యీగరు తాటికూరి శిష్యులైన
 శాశ్వతాచార్యులవలన గలన పోయిన వారయ్యరులను పోయిన
 వృద్ధిచేసివర్దింప నున్న పుష్పకవి శాస్త్రమును తనదని నంది
 నను తప్పుకొనునట్లు ప్రకటించెను. అట్లు చేయునవలసిన అధిపతి
 శాశ్వతాచార్యులు కలదును. కాని ప్రముఖులైన పుష్పకవి
 కాశీరెడ్డి.

సెం 9, 10, 11 రటన్ బజార్ రోడ్, జారిటాను, మదరాసు.

The Council of State.

Questions and Answers.

(ASSOCIATED PRESS.)

DELHI, February 14.

(Concluded from yesterday's issue.)

Sir Dinshaw Wacha asked, are the Government aware of what may be the existing ability of the country for purposes of taxation? If not do they propose to consider the expediency of appointing a committee of selected members of the Council and State and the Legislative Assembly to investigate the questions and report thereon. Mr. Cook answered:—There is no doubt that there is in all countries a limit beyond which any additional taxation results in definite injury to the general financial position of the country as a whole. It must, however, always be largely a matter of opinion and to some extent also of practical experience where that limit should be placed and the Government are not prepared to give any estimate as to the margin which may now exist between the present scale of taxation and India's taxable capacity. Any attempt to give an estimate would necessitate a very careful statistical enquiry by experts and even then it is doubtful whether the results would command anything like universal assent. In these circumstances the Government do not think that the committee as suggested by the Hon'ble Member would be likely to serve any practical purpose.

Mabajaraja Nandy asked do the Government propose to consider the advisability of abolishing the excess profit tax at an early date in India?

Mr. Cook replying said:—The answer is in the negative. The Excess Profits Duty Act which was passed by the Imperial Legislative Council two years ago had reference only to profits of the 12 months ending 31st March 1919 and no legislation has been passed subsequently continuing the duty beyond that period.

The Esher Committee.

The Hon'ble Sir William Vincent in the absence of H. E. the Commander-in-Chief replying to Sir Dinshaw Wacha stated:—The only recommendations of the Esher Committee to which it has been decided as yet to give effect are those relating to first the tightening up of the system of financial control exercised at the army headquarters and in the Royal Indian Marine. The new arrangements are at present on a provisional basis and their cost is estimated at 3 lakhs per annum, secondly, improvements in the system under which the army and marine accounts are maintained. The changes are being introduced gradually and the ultimate extra cost if any cannot yet be gauged. Thirdly, rearrangements of staff duties at army headquarters. No extra cost is involved. Fourthly, assimilation of the training system in India to that in force in the United Kingdom including the introduction of a system of education for Indian soldiers. Full details of the scheme have not yet been settled. Fifthly, creation of a territorial force for India. The cost of this in the first year is roughly estimated 5 lakhs. The ultimate cost cannot be stated at present. It will depend on the success of the scheme. Some of these proposals had already been under the independent consideration of the Government of India before the committee's report was issued. The organisation of the Army in India, in accordance with what is known as the four command scheme, was supported but not initiated by the Esher Committee. Effect has been given to this reorganisation on a provisional basis.

Sir W. Vincent replying to the Hon'ble Mr. M. Bhugris question regarding the total number of Indian troops stationed outside India (b) the places where they are stationed (c) the number stationed in each place, (d) the amount of annual expenditure incurred over them (e) the amount of such expenditure borne by the Indian Exchequer (f) the amount borne by the British Exchequer if any and (g) the reasons for stationing these troops outside India said:—(a) The number of troops stationed outside India is 1,05,000. (b) and (c) it is undesirable in the public interests to give the information asked for. The information could not in any case be given without the concurrence of H. M. S. Government at whose disposal these troops are. (d) The information is not available as practically all the expenditure is that of His Majesty's Government and not that of the Government of India (e) and (f) No expenditure is borne by the Indian Exchequer on account of the Indian troop serving overseas except that on account of consulate escorts of the garrisons at Gulf ports and of about 200 officers and men employed with the South Persia rifles. Presumably the Hon'ble Members question does not refer to expenditure of this nature which is shared with His Majesty's Government under an agreement which has been in force for many years (g) Except in Mesopotamia and Persia where we are still dealing with the aftermath of the war these Indian troops are employed on ordinary prewar garrison duties.

Sir William replied to Mr. Sethna as follows:—(a) In their report on the Government of India Bill the Joint Committee recommended that if an Executive Council contained two members with service qualifications neither of whom was by birth an Indian it should also contain two non-official Indians. (d) A Council of four would have been larger than was required for the province of Bihar and Orissa. On the other hand if the composition adopted in the case of the Executive Councils of the United Provinces, the Punjab the Central Provinces and Assam had been adopted for that of Bihar and Orissa the result would have been that in a Government consisting of five members there would have been only one European official and it was not considered desirable that the European official element should form so small proportion of the Government.

Sir William Vincent replying to Mr. Bhugris question regarding the constitution and strength of Provincial Executive Councils stated that the appointment of Ministers has no doubt relieved the members the Executive Councils of some of the duties hitherto discharged by them. I would however, refer the Hon'ble Member to the remarks of the Joint Committee in their report on the Government of India Act Draft Rules referring to their recommendation that if Provincial Council contained two members with service equal in qualifications, neither of whom was by birth an Indian it should contain also two non-official members. The Joint Committee observed that they recognised that this decision might involve a slightly greater manpower in the Government than the present statistics would strictly justify but that they had little doubt that the increase of work arising out of the new legislative bodies would be such as to render past experience

a doubtful guide as to the volume of business likely to fall upon the executive and that in any case they thought it more important that as many Indian gentlemen as possible should obtain experience of inside Government and that the salaries of a few officials should be economised.

Sir William Vincent in the absence of H.E. the Commander-in-Chief replied to Mr. Bhugri:—The formation of the Indian Territorial Force will be undertaken as soon as the draft rules which will shortly be published in the Gazette of India become effective. It is proposed to form in the beginning six provincial battalions in addition to the University Corps as well as two railway Battalions. When these are completed the formation of their units will be considered.

Mr. A. C. Chatterjee replying to Mr. Bhugri regarding the report of Industrial Commission said:—It is not possible to give in detail all the information which the Hon'ble Member desires within the compass of a reply to his question. I shall, however, be glad to give to the Hon'ble member at any time detailed information regarding any particular recommendation made by the Indian Industrial Commission should he desire to have it. Briefly the main recommendations of the commission were (1) Constitution of a central department of industries (2) the constitution of provincial departments of industries, (3) the creation of an All-India scientific and technical services and (4) the creation of an agency for the purchase and inspection of stores in India. The general approval of the Secretary of State was given to the principle of each of these four recommendations and effect has actually been given to the first two. Considerable progress has also been made with the 3rd and 4th recommendations. But some little time must elapse before they can be carried into effect. The proceedings of the two Conferences of Directors of Industries which have been held up to date indicate the position in respect of each recommendation made by the Commission on which the Government of India have taken or are taking action. These proceedings are now being published in the form of official bulletins and when these are ready I shall be glad to supply the honourable member with copies of them.

Exchange.

The Hon'ble Rao Bahadur S.R.M.M.A. Annamalai Chettiar asked:—Do the Government propose to stabilise exchange? If so when? Mr. E. Cook replying to Chettiar said:—The Government are unable to give any guarantee regarding the course of the rupees sterling exchange.

Mr. H. Moncrieff Smith replying to Sir Dinshaw Wacha's question regarding the discussion of the budget, stated:—If the Hon'ble Members questions relates to the procedure in the Council of State he is referred to Section 67A (1) of the Government of India Act Rule 43 of the Indian Legislative Rules and Standing Order 70 from which he will see that there is no discussion of the budget in this council. In regard to procedure in the Legislative Assembly the Hon'ble Member is referred to Rules 45, 46, 47 of the Indian Legislative Rules. The purport of the Hon'ble Members question may have been misunderstood. If he desires information as to the procedure not provided for in the rules or standing orders he should address a question to the member of the Government in the Finance Department.

Sir Maneckji Dadabhai moved his resolution that speeches of the Viceroy and H. R. H. the Duke delivered at the inaugural meeting of Indian Legislature be freely distributed throughout the country in all vernaculars. The mover said it was essential to give publicity to those momentous documents for the reason that they were epoch making and also because the King had for the first time declared that the beginning of Swaraj had been granted to India. Moreover, it was feared that if these speeches were not fully ventilated non-co-operators would misrepresent their contents. Sir Zulfikar Ali Khan, Mr. Nair, A. Raja, Sir Rampasingh, Nawab Abdul Majid and Maung Po Bye supported. Sir William Vincent on behalf of the Government welcomed the resolution and congratulated the mover on the patriotic spirit which had induced him to put forward a proposition so full of promise and utility. Only those who were present could know the extent to which their hearts were moved at the inauguration ceremony (hear hear). It was impossible to convey in cold words the impression which the loyal message made on them or to recreate sympathetic tone and manner in which it was delivered. Yet the speech itself breathed such a spirit of goodwill, such intrinsic evidence of deep affection and clear exposition of His Majesty's sympathies with India and Indians, such inspiration of promise for future that its publication could nothing do but immense good. The Government would widely disseminate these speeches so that the people at large might appreciate the motives and sincerity and goodwill by which both the speeches on the occasion were inspired. The resolution was carried amidst applause.

The Hon'ble Mr. Sarma replying to the question by the Hon'ble Rao Bahadur Annamalai Chettiyar regarding the Kannambadi Dam in the Mysore State said no negotiations are at present taking place between the Government of India and the Mysore State regarding the Kannambadi Dam the Secretary of State has invited the Mysore Durbar, if they so desire, to submit a further representation showing cause why the arbitration award should not be set aside and their reply is awaited. It is believed that further informal conversations have taken place on the technical aspects of the case between the professional advisers of the Government of Madras and Mysore with a view to a settlement by mutual consent being reached, but the Government of India have no official information on the subject. The case as put forward by the two Governments, the arbitrators award and the representations of the two Governments have already been published both in Madras and Mysore. It would not be in the public interest to place on the table official correspondence in regard to a case which is still sub judice. The Government of India understand that the Government of Madras propose to consider any representations which the landholders of Tanjore and Trichinopoly may care to put forward before a final decision is arrived at.

The Hon'ble Sir William Vincent replying to Mr. Maricar's question regarding the appointment of a Muhammadan Judge to the Madras High Court stated (A) The Government of India are aware that a European Barrister has been appointed temporarily in the vacancy in question though they have no official knowledge of the appointment as under section 105 the Government of India Act such temporary appointments in the case of the Madras High Court are made by the local Government. (B) This question does not directly concern the Government of India as permanent appointments are made by His Majesty and recommendations regarding such appointment in the case of the Madras High Court are made to the Secretary of State direct by the

Elections in S. Africa.

Decisive Victory for Smuts.

Majority of Votes Against Secession.

(REUTER'S.)

LONDON, February 13.

CAPE TOWN.—With only one result outstanding, General Smuts has secured a majority of twenty-two over all parties, Free State, where Nationalists secured sixteen seats and Labour one, is the only province which shows majority in favour of secession. Votes of the whole of the Union show that over sixty-two per cent voted against secession. The striking feature of the election is the number of workers who supported Smut's Policy of Nonracial South Africa.

GERMANY AND REPARATIONS.

Allies Demands Fantastic.

A Statement by Germany's Foreign Minister.

LONDON, February 14.

BERLIN.—Speaking at Stuttgart, yesterday on the question of reparations the Foreign Minister, Von Simons declared that doubts as to Governments attitude owing to its acceptance of invitation to London Conference were unfounded. His declaration in Reichstag still held good (loud applause). He deplored the fact that neither Lloyd George, Briand nor Sforza had even tried to show how Germany could pay enormous annuities demand, but had merely submitted absolutely fantastic and baseless figures with regard to the future magnitude of German exports. German counter proposals would show that Germany was taking her obligations seriously. Germany would take pains to make proposals which would be practicable and which would meet most urgent requirements of Allies. Von Simons declared that Paris proposals were impractical.

"Allies Pursuing a Policy of Strangulation."

Annuities were unguidable as basis of credit. Great International loan which was required for the economic regeneration of Europe was only possible if many complicated stipulations in the Peace treaty were replaced by simple clear financial obligations. Agreement was also needed with regard to the conditions under which Germanys export could be augmented without gravely imperilling themselves as well as the industry of other countries. Twelve per cent duty was most unsuitable method. Industrial exports of countries concerned should negotiate directly in this connection. Von Simons alleged that the London Conference was fixed for a date when American Government would be unable to intervene. He asserted that the Allies were pursuing a policy of strangulation and frustrating German economic negotiations with Eastern States. He concluded by saying that problem could only be tackled if instead of ideas of punishment and competition ideas of help and solidarity were placed in forefront.

Mysterious Fires in Manchester.

Attributed to Sinn Feiners.

LONDON, February 13.

Seven mysterious fires broke out in Manchester area last night and are believed to be the work of Sinn Feiners. Four of those fires occurred at the same time in Manchester, where it was discovered that windows of big chemical, rubber and oil factories had been smashed and paraffin emptied over contents. Timely arrival of fire brigades prevented any extensive damage from being done. Two outbreaks of fire took place simultaneously in Oldham and one in Rochdale where fires were started in the collars of cotton mills which were considerably damaged. Two suspects have been arrested in Oldham and the whereabouts of others are being sought after. In one of Manchester cases, the incendiaries intimidated the watchman who eventually escaped amidst a shower of shots and gave alarm.

COMMUNIST MOVEMENT IN FRANCE.

Sensational Disclosures.

Branches Throughout France.

LONDON, February 14.

PARIS.—Recent activity of the French Police against Communists is having sensational results. It is stated that investigations by police have produced evidence of Communist movement which extends throughout the country with its centre in Paris and secondary centres in Bordeaux, Marseilles, Lille, Brest and Toulouse. Branches are being organised everywhere, but hitherto many of them possess small number of members who are mostly youths. According to *Liberte*, papers which have been seized at headquarters of the Federation of Young Communists have revealed a plot for simultaneous revolutionary movement in France, Italy and Spain to commence on May 1st.

Government of Madras. The Government of India have reason to know that in making such recommendations the Government of Madras have in the past taken, and will take into consideration the claims of suitable Muhammadan gentlemen for appointment. The Benches of the High Courts are not however representative institutions and the main consideration in filling the vacancies must always be that of efficiency.

Mr. Sarma replying to the Maricar's question regarding the introduction of land revenue legislation in accordance with the recommendations of the Joint Parliamentary Committee on reform stated that local Governments were addressed in March last regarding the recommendations of the Joint Parliamentary Committee referred to by the Hon'ble Member. Their attention was drawn to the need for early action on the recommendations, but they were advised to defer the introduction of legislation until the new councils had met.

Indian Legislative Assembly.

Jamnadas's Resolution on Punjab Tragedy.

Half-Hearted Compliance by Sir W. Vincent.

First Victory for Non-Co-operation Movement.

(Associated Press.)

DELHI, February 15.

The Indian Legislative Assembly met this morning in the Council Chamber at the Secretariat for the first day to transact business. The attendance of members was fairly full and the visitors' gallery was well filled. Punctually at eleven the President Mr. Whyte took his seat. To-day's question list is unusually large and contained 260 interpellations. Among the Executive Council members Sir William Vincent, Sir Thomas Holland, Mr. Hailey and Dr. Sapru were present. The agenda contained a resolution regarding the Punjab disturbances to which there were two amendments, by Mr. A. B. Laube proposing some modifications in the original motion and the second by Mr. B. H. R. Jatkar proposing the appointment of a committee of both Chambers to report the nature of the punishment to be inflicted on guilty officers.

Interpellations.

At question time Mr. S. P. O'Donnell replying to Khan Bahadur Sarfraz Husain Khan said that up to August 1920 twenty one out of five thousand title holders in India had surrendered their distinctions (Laughter).

The Frontier Tribes.

Dr. Sapru replying to Mr. Majumdar's question regarding the policy of the Government on the frontier tribes read a detailed answer covering three pages foolscap in print. He said that the Government of India's settled the policy with regard to border tribes was to leave them free in their internal affairs so long as their behaviour did not injure the welfare of inhabitants of British India. These tribes were left under the personal influence of the local political officer, were granted private allowance on private responsibility, were offered avenues for employments and were subjected to political control forfeiture of allowances and other punitive measures in case of misconduct. The total expenditure incurred during the past 25 years on frontier expeditions including last Afghan war amounted to thirty five crores seventy two lakhs seventy one thousand four hundred and thirty nine rupees. The Government considered that their present policy with regard to tribes would eventually lead to full security. But it was a question of time and their measures were always taken with due regard to political and financial considerations. Sir Godfrey Fell replying to Mr. Mazumdar said, that the total number of British soldiers in India was 60,700 costing an annual average of Rs. 2110 per head while the number of Indian soldiers was 2,80,000 annual average cost per head being Rs. 500.

Turkish Peace Treaty.

Replying to Mr. Asad Ali Khan's questions of Turkish Peace Treaty Dr. Sapru said that the Government had taken every opportunity of expressing strong views of Indian Muslim community to His Majesty's Government. Eleven telegrams had been despatched to His Majesty's Government six by the Government of India and five by His Excellency the Viceroy himself. His Majesty's Government were being thus fully apprised of Indian Muslim views on the question and no opportunity for further representation was to be lost on such a momentous matter in which the Government of India were keenly alive.

Two Hundred Questions Yet to be Answered.

The President's Warning.

By twelve noon only about sixty questions had been answered and the President in adjourning to next meeting the answering of remaining questions which numbered about two hundred, said that if it was found in course of time that the volume of this side of business remained the same they would have to take to other course of disposing off it. The House of Commons had already found it necessary to answer questions for which there was not time in the House to do so by circulating printed answers by post next morning. Further a restriction had been imposed on the members of the House of Commons to put not more than eight questions. This information the President gave to the assembly so that the members might think over it with a view to avoiding crowding out of this portion of work at the end of the session. But no rule would be issued until the Assembly saw how their business went on.

Rao Bahadur T. Rangachari of Madras intimated to the Assembly the practice of the Madras Legislative Council in circulating printed answers to members half an hour before the sitting of the Council and allowing the members to put only supplementary questions. The President proposed to consider all points of convenience in the matter.

The Financial Statement.

The President next announced the receipt of a message from H. E. the Viceroy declaring that the Financial statement would be presented to the Assembly on the first of March, that there would be general discussion on it on the 7th and 8th of March and that voting on demands for grants would be held on the 10th, 11th, 14th 15th and 16th of that month.

Panel of Chairmen.

He further announced that the following panel of Chairmen of the Assembly—Sir Jamsheerjee Jeejeebhoy, Sir Logie Watson of Cawnpore, Dr. Sarbadhikari and Mr. Chowdhuri Shababuddin.

Bills to be moved on 19th February.

Mr. Hailey then announced that on Saturday 19th February the Government would introduce

the following bills:—(1) Bill to amend Indian Penal Code (2) Bill to amend Indian Limitation Act. (3) Bill to amend Indian Cess Act and (4) A Bill to amend Import and Export of Goods Act. He further informed the Assembly that on that day the Government would take into consideration the Indian Tea Cess Amendment Bill and Sir Thomas Holland's resolution on the International Labour Conference.

Deputy President's Salary.

Dr. Sapru moved for leave to introduce a Bill to determine the salary of the Deputy President of the Legislative Assembly. Dr. Sapru said that the present Bill was merely in pursuance of the provision of the Government of India Act and proposed to provide to pay Rs. 1000 per mensem for the period during which the Deputy President was engaged on the work of the Assembly. Leave was given and the motion was unanimously adopted.

Sir Thomas Holland moved for leave to introduce a Bill to amend the Indian Tea Cess Act 1903. He said that the object of the Bill was to raise the maximum rate of Cess levied under the Indian Tea Cess Act. It involved no new policy, but simply tried to legalise a practice which had already been found useful. Moreover, tea producing industry were almost unanimously in favour of the increase of rate from one quarter of a pie per pound to eight annas per hundred pound.

Mr. J. C. Choudhri opposed it and asked for the postponement of the Bill. The motion was then put and leave was given for introduction.

The Punjab Horrors.

Mr. Jamnadas Dwarkadas's Resolution.

Mr. Jamnadas Dwarkadas moved the following resolution:—“This Assembly recommends to His Excellency the Governor-General in Council (1) to declare the firm resolve of the Government of India to maintain that the connection of India with British Empire is based on the principle of equal partnership and perfect racial equality, Indian lives and Indian honour being held as sacred as British lives and honour, (2) to record his opinion and express regret that the martial law administration in the Punjab in 1919 departed from these principles and was calculated to deeply wound the self-respect of Indian population by subjecting them to unnecessary hardship and humiliation, (3) to mete out deterrent punishments to officers who were found guilty of improper exercise of their powers and to take steps to relieve Indian revenue of all payments towards pensions, gratuities or compensation allowances such officers (4) to satisfy himself that adequate compensation is awarded to the families of those killed or injured at Jallianwala Bagh or other places on the same scale as compensation awarded in the case of Europeans who suffered or were killed during the Punjab disturbances.”

The New Era.

He prefaced his speech with an expression of gratitude to His Royal Highness the Duke of Connaught for conveying the King's message and to the Duke for those sentiments of his which shall ever live in the hearts of those who heard him. To those who were disappointed at the Duke's pronouncement, because it failed to confer boons on this country as was the fashion in the days when autocracy had not yet been abandoned, his answer was that India was now put on the path of responsible Government and its representatives had now the right to demand what the Government ought to give. That was more democratic method of doing things and if the Government of India had any hand in not satisfying Indian demands through His Royal Highness they (Government) deserved congratulations and not condemnation. The speaker was grateful to the Government for having given the first day of the session for the discussion of this important resolution. It was perhaps an indication of the friendly and sympathetic spirit in which the government desired to meet the wishes of the members.

Not to Re-open but to heal the Wounds.

In bringing this resolution the speaker was animated by a desire not to re-open the wounds which were closed, but to heal the wounds which were in the very heart of India, wounds which could never be closed until this matter was faced with real attempt on each side to appreciate others' stand point and by frank exchange of views to lay the foundation of real and cordial co-operation in the new era which had opened. While we are prepared to support the Government in the preservation of order and maintaining security we ask that no measures shall be taken which will humiliate the loyal and estrange the patriotic or which in the words of Mr. Montagu's despatch, are more like the actions of men in an enemy country than treatment of fellow subjects by those to whom they look for protection. If this resolution was met by the Government then they could all go forward together and fulfil what the Duke said “to forgive where we had to forgive and join hands and work together to realise the hopes that arise from to-day.”

The first part of the resolution demands a definite declaration from the Government of India to the effect that the connection of Great Britain with India was based on the principle of equal partnership and perfect racial equality. Indian lives and Indian honour being held as sacred as British lives and British honour. That was merely a reiteration of Queen's proclamation which was confirmed by King George. While in theory this principle had always been proclaimed in the past unfortunately in practice it has not always been observed.

“It would be fatal to separate India from Britain.”

As one who believed in the connection of India with Great Britain as being conducive to the growth of prosperity and happiness of India and as being essential for the progress of both and welfare and progress of the world he emphatically declared it would be fatal to separate India from Great Britain.

Those who were spreading the idea of breaking British connection to a close are doing greatest dis-service to the country. India's ability for full self-revelation and self expression would come as she grew to full stature. To deny equality to Indians on petty grounds of race superiority would be a disservice both to Britain and India and also to the world.

A Tirade against Non-Co-operation Leaders.

At the same time to spread the idea of breaking connection among the temporarily discontented people and to take advantage of the critical political situation created by the anger and resentment justifiably felt by a desperate people for the purpose of achieving one's own objects was not worthy and did not do credit to one who if he had continued, as in the past to be a source for the good of the country and the Empire would have permanently established his claim to greatness. But far more worse was the work of a few who, under the guise of patriotism and staunch nationalism to which their past did not bear witness, were engaged in rousing fanaticism and racial hatred and who in their utterances had given indication of their intention to resort to violence. This was tantamount to crime on the people of this country and generations yet unborn. He therefore asked the Government to defeat these ends by strengthening the hands of those who wanted British connection. A declaration of the character he demanded would achieve the object.

An Expression of Regret.

The second clause of the resolution demanded expression of regret from the Government of India holding that the principle enunciated in the first clause was departed from during the administration of martial law in the Punjab. The adoption of this course would not only bring to the Government the satisfaction of having done the right thing but would enhance their prestige. Without an assurance of that character India's faith in British justice would remain shaken. This assurance would also enable members of the Council to help the Government in measures for the protection of public peace in future.

Punish the Guilty.

The third clause demanded deterrent punishment of the officers found guilty of improper exercise of their powers because the Government committed blunder after blunder and let off the real culprits with light penalties. Two Indian subordinates whose guilt was proved, but who under no stretch of imagination would have had any hand in guiding the policy were selected for heavy punishment. Indians did not know that justice had been done but they knew that they had been wronged.

Compensation.

The last clause was for putting into practice the principle enunciated in first. Money was a poor compensation for loss of life, but such poor amends should be made equally in both cases.

Mr. J. Chowdhuri.

Mr. J. Chowdhuri said that Swarajya never came to any people by gift. They would win it by constitutional means. The speaker took fifteen minutes to explain his position and while he was critically traversing the grounds of non-violent non-co-operation and giving reference to English Law the President called him to order to keep himself within the limits of the motion. The speaker proceeded to discuss the limitations of English Law and the President again asked him to stop as fifteen minutes had passed. Mr. Chowdhuri then supported the resolution and resumed his seat.

Sir J. Jeejeebhoy.

Sir Jamsheerjee Jeejeebhoy said that he supported Mr. Jamnadas not on ground of mere political expediency, but for reasons of fair justice. The Government should welcome him even at this late day. The motion was put in a spirit of vengeance, but to add to the fair name of England. The Duke's appeal to forgive and forget and unite had appealed to all but they still felt that something more was needed to allay the public anxiety.

M. Vishnudas.

Mr. M. Vishnudas said that it was in the interest of the Government to adopt the resolution, for they should show to the country at large that co-operation was a vital force and thus give a set back to the cries of non-co-operators. He did not subscribe to the view of a forgive and forget. If a man did him grievous wrong and next moment turned and asked to be excused he would never leave him without administering a lesson that would guide him in future. If the Government did not accept the motion now they would be perpetuating the ill feelings that were at their full height.

At this stage the Assembly adjourned for lunch.

After Lunch.

Reassembling after lunch the Assembly continued discussion on the resolution on Punjab disturbances. The strength of the visitors' gallery increased in the afternoon and almost all seats were occupied.

Lord Rawlinson.

Lord Rawlinson said that he was not in any way officially connected with the Amritsar disturbances. Though the Government fully appreciated the point of view of the proposer he felt that it was no use reopening the question. He supported the view taken by Sir Charles Munro. Further the matter has been adjudicated by the highest military authority and the question of punishment could not be again taken up. They had repudiated the idea that a soldier should think of producing a moral effect on the country as a whole. It was an improper function of a soldier to assume civil function (cheers).

Sir William Vincent.

Sir William Vincent congratulated the mover on the admirable tone of his speech and said the present state of the country demanded that the same tone of moderation and toleration be observed by other members. He knew that Indians had felt bitterly over the disorders and the resolution was an echo of that feeling. On the one hand there were unparalleled acts of violence committed by mob while on the other overdrastic measures and excessive use of force. As for General Dyer's action the Home Member said that the Government's view was the

same as expressed in their own despatch and in the despatch of his Majesty's Government. The Government of India was not responsible for the actions of individual officers. Regarding the vigour of Martial Law regime he referred the Assembly to the measures which were now being taken in Ireland which far more exceeded in severity than those taken in India. This repudiated the idea that Indian lives were not regarded as sacred as those of others in other parts of the Empire. Individual acts of folly were inevitable, but steps had been taken to avoid the recurrence of such mistakes as might cast slur on the administration of Martial Law. It was intended in such times of upheaval to let ordinary courts of law to try cases. He appealed to the Assembly to place themselves for one moment in the place of the officers who handled the disorders and say whether they would not have been guilty of the same indiscretion the same error in such a crisis. What Indians in the words of Lord Sinha wanted was the repudiation of the principle on which General Dyer acted and not punishment of individuals and that was, the speaker said, also the view of the Congress Committee's report. The Government had repudiated those principles and expressed deep regret at the loss of life. But if they dismissed Officers in response to popular demand they want be just to their servants. There was no idea of maintaining prestige. They had always to their best judgment acted honestly. Coming to the question of compensation to the dependents of victims of Jallianwalla Bagh the speaker said though these people had not the same statutory right for compensation as the victims of mob violence, still the Government would ask the Punjab administration to greatly increase the generous grants to victims in Jallianwalla Bagh and Gujranwala. Concluding Sir William Vincent hoped that what he said would be enough for the Assembly to close the most unhappy episode in the history of British Rule in India.

Amendments.

Mr. A. B. Lathi moved the following amendment to the main resolution.—(1) That after the words *this assembly* and before the word *recommends* the following be inserted. "While Expressing its grateful thanks to His Majesty the King Emperor and His Government for the assurance given by them through His Royal Highness the Duke of Connaught, that in case of necessity for adoption of Martial Law measures arising in future, observance of clear and definite limitations within which those measures must be adopted will be insisted on as zealously in the case of India as in that of England herself (2) That clause (1) of the resolution be omitted. Both these amendments were put to vote and negatived. Mr. Shasabuddin moved an amendment to the effect that in the second clause the words *Lathi's regret* be omitted. He represented the feelings of his constituents and people in the Punjab that His Majesty's Government had already expressed regret and so what they wanted was not expression of regret but something tangible and substantial with a view to proceeding on to the new era with a clean slate.

Mr. Jambadas opposed the amendment and said if the Government was ready to unequivocally express regret why should they not be allowed to do so.

Sir William Vincent said that Mr. Choudhri Shabbuddin was rather hard in suggesting the deletion of words *express regret* for he was cutting the very words to which the Assembly attached the utmost importance. (applause) The amendment was by leave withdrawn.

Mr. Lathi moved an amendment to the second clause to the effect that the Government should record their opinion that some of the measures adopted in the course of Martial Law Administration departed from the principles mentioned in the first clause of the resolution and were calculated to deeply wound the self respect of Indian population. Mr. Jambadas opposing the amendment said there should be no attempt to whitewash his resolution. Mr. R. Vishandas also opposed the amendment.

Sir William Vincent said that the amendment in fact represented accurately the feelings of the Government for there were certain officers who had from certain quarters received appreciation. The Assembly would do justice to the Government by modifying the clause.

Bhai Mansingh said as a man from the Punjab he believed that the resolution truly represented the Punjab feeling and he opposed the amendment.

Mr. Samarth opposing the amendment, said the main clause cast no reflection on individual officers but condemns the general departure from principles of justice. The amendment was put and lost.

Mr. Lindsay on behalf of the European community of Calcutta expressed their gratefulness to Mr. Jambadas for his lucid and moderately worded address but he would ask him if he would not see his way to withdraw the third clause especially after what the Council had heard from Sir William Vincent in regard to punishment of officers. However that might be to-day's proceedings so far as they had gone were to his mind a very happy augury of the good work that would be done in this Assembly and of the good feeling between all communities. Some of them in the Council had come here at very considerable sacrifice in order to help in bringing such a system of administration as would secure greater contentment and prosperity to the people. With the expansion of Non-co-operation Movement dark clouds were gathering over India and he wanted them to save the country from disaster.

Mr. B. U. K. Tarkar moved an amendment urging the appointment of a committee of political chambers to report in the light of reports of the Congress Committee and Hunur Committee as to what punishment to be meted out to guilty officers.

Dr. D. P. Sarbadhikari opposed the amendment. He believed that clause third of main resolution meant by deterrent punishment, a punishment that would deter officer from a repetition of those crimes. The amendment was put to vote and lost.

Sir Godfrey Fell.

Sir Godfrey Fell placed the Military Officers in different categories truly those at Amritsar. In the case of General Dyer the Government of India had no authority to deal with him in any way other than that in which they had dealt with Dyer. He was relieved from command sent to England. Some might say that this was a very minor punishment but to leave the army in the way in which General Dyer did was a disgrace worse than death. Sir Godfrey defended the Gujranwala bombing from an aeroplane. Further he could say on the highest authority that disciplinary action taken in respect of military officers was precisely the same as would be taken if they had

conducted themselves in the same manner before Englishmen, Irishmen, Scotchmen or Welshmen. The Assembly should also bear in mind the great tact, conciliation and restraint of the military people at Delhi and Bombay. They should therefore not condemn all officers.

Dr. Sapru.

Dr. Sapru said he was ready to accept the definition of deterrent punishment to mean that one which would under ordinary circumstances deter officers from recklessly inflicting punishment which might expose them to severe attack. He believed that national self respect of India stood in need of vindication but the Duke's speech had already done that. He believed that Indians were not so particular about punishment. What they wanted was that such mistakes be made impossible in future. So he saw no necessity for retention of clause three in the main resolution. Touching the case of students under Martial Law, the Law member said that the Government regretted that incident but their policy in the future as it had been in past with regard to the student community would be not to penalise patriotism but to foster and develop among young generations a proper spirit of citizenship.

Mr. Norton.

Mr. E. Norton appreciated the spirit that had been exhibited by his countrymen in this chamber and said a soldier's view to-day was that it was better to die than to retire like General Dyer. He appealed to the sense of renunciation and generous charity of Indians to forgive and forget and thus create greater fraternal feelings among themselves and Europeans. Mr. Norton expressed his regret that Sir M. O'Dwyer was allowed to leave India unpunished and that he was brought back to India as the Head of an important commission.

Mr. Cotteingham said clause 3 was only a minor matter and appealed to the mover not to press it.

Mr. B. S. Kamath also urged the mover to withdraw clause three.

Mr. J. Dwarakadas replying to the debate observed that he felt he must bow to the opinion of the Assembly. Moreover after hearing Dr. Sapru, Sir William Vincent and Sir Godfrey Fell that in the matter of infliction of punishment to guilty officer there had been no consideration of race, he was convinced of the honesty of Government and accordingly would withdraw the clause.

The motion to delete clause three relating to punishment was then carried.

Sir William Vincent winding up the debate expressed satisfaction at the attitude of the mover in having withdrawn clause 3. Referring to Mr. Norton's reference to Sir Michael O'Dwyer the Home Member held that the Government's view regarding Sir M. O'Dwyer was the same as that expressed in their despatch to His Majesty's Government.

Mr. Norton again appealed in fitting terms amidst applause that union between Europeans and Indians be cemented.

Mr. Jambadas speaking finally congratulated all those who had voted for his motion. The resolution was then put and carried unanimously. The Assembly adjourned till the 17th instant.

At to-day's meeting of the Assembly the Hon'ble Sir William Vincent in reply to Mir Asad Ali Khan Bahadur's question regarding the appointment of a Mahomedan Judge to the Madras High Court said.—(a) The Government of India have no knowledge of the meeting of Mahomedans stated to have been held at Madras. Copy of a resolution passed by the Shareeahul Islam Society of Negapatam was however received. It was sent to the local Government for consideration. (b) The memorial referred to has not been received by the Government of India. (c) This question does not directly concern the Government of India as permanent appointments are made by His Majesty and recommendations regarding such appointments in the case of the Madras High Court are made to the Secretary of State directly by the Government of Madras. The Government of India have reason to know that in making such recommendations the Government of Madras have in the past taken and will take into consideration the claims of suitable Mahomedan gentlemen for appointment. The benches of the High Courts are not however representative institutions and the main consideration in filling vacancies must always be that of efficiency.

Repression.

CALCUTTA, February 15.

Mr. Thomas, District Magistrate, has called upon Mr. Ulat Gopala Menon to show cause why he should not execute a bond in Rs. 500 with four similar sureties for disseminating and abetting the dissemination of seditious matter, whose publication is punishable under 124A, I. P. C., as also other matters whose publication is punishable under 153A.—I. P. C.

Gokhale's Death Anniversary. Deccan Sabha's Celebrations.

POONA, February 15.

Gokhale's death anniversary falls on the 19th and the Deccan Sabha is preparing to celebrate the occasion. There will be on that day an address on Gokhale's lifeworks by Professor Rajwade, a former colleague of Gokhale in the Ferguson College.

There will be a similar function at the Servants of India Society. The enthusiasm among students for the non-co-operation movement seems to be waning in Poona. The daily harangue of students by local and outside leaders of the movement appears to have ceased. At least a few of the students who had left their colleges on the impulse of the moment are coming back and demanding to be sent up for examination. The Principal of the Fergusson College has been thanked by all guardians without exception who have replied to his recent letter for having given them timely warning and all these replies are agreed in characterising the non-co-operation movement as dangerous, disastrous harmful etc.

The Trustees of the late Sir Ratan Tata have given to the Phandarkar Research Institute a donation of twenty five thousand Rupees for a hall for the institution of Persian and Arabic section.

The Deccan Sabha has passed a resolution demanding an inquiry into the Indian Problem in Fiji.

The death is reported of His Highness Mir Sir Imambakh Khan Talpur, G.C.I.E., the Mir of Khairpur State in Sind, at the age of 70.

Labour Unrest.

Calcutta Tram Strike.

(ASSOCIATED PRESS.)

CALCUTTA, February 15.

The Calcutta tramway strike still continues. Yesterday some cars were out and the strikers attacked and assaulted a few men who returned to work on the previous day. They painted one man's face and made him ride on a donkey. Several important bodies have entered protests against the indifference of the company to public inconvenience. At an emergency meeting of the Corporation Sub-Committee it was decided to call upon the Tramway Company to submit their case to the arbitration of Col. Pugh and Chairman of the Corporation, Mr. Jusuce Greaves acting as umpire between the two arbitrators. Failing to comply with the above request within forty-eight hours the Corporation Sub-Committee recommended that the matter be referred to Government to take action to terminate the existing contract between the Corporation and the Company. In the meantime the Chairman has recorded the grievances of the men.

O. and R. Railway Strike.

LUCKNOW, February 15.

The strike situation on the O. and R. Railway remains much the same as on the previous four days. Every precaution has been taken by Police for protection of entrances to workshops and strong armed guards were guarding different Government Offices, Railway Offices in particular. Yesterday at about 9 a.m. the strikers held a conference at the railway ground and subsequently interviewed the Lock Superintendent, resulting in 750 returning to work in Loco Shops and 400 in the Carriage and Wagon Shops out of about eight thousand employed in both shops. There are many others willing to resume their duties but for fear of their comrade strikers they are unable to do so.

Rangoon.

RANGOON, February 15.

The strike of 500 men of McKenzie Motor Works ended on Monday, the men resuming work after interviewing the General Manager.

Bihar Legislative Council.

PATNA, February 15.

The first meeting of the Bihar and Orissa Legislative Council was held to-day Sir Walter Maude presiding.

Mr. Muhamud Yunus moved a special resolution expressing satisfaction at the appointment of Lord Sinha as Governor of the Bihar Province.

The resolution was unanimously passed.

Budget.

The Hon'ble Mr. LeMesurier then presented the Budget for 1921-22.

Deputy Presidents Salary.

The Hon'ble M. LeMesurier then introduced a bill fixing the salary of the Deputy President at Rs. 3000 per annum. The Bill was passed without discussion.

United Provinces.

The United Provinces Legislative Council has fixed the Deputy President's Salary at Rs. 5000/- per annum.

NEWS IN BRIEF.

Mr. Gandhi leaves to-day for Bhiwani.

H. R. H. The Duke of Connaught will be present at the gathering of Freemasons to be held in Bombay on the 24th February.

The *Times* and *Gazette* as also most of the Burmese newspapers welcome the decisions of the Legislative Council. British papers specially note Burman offer of co-operation in working the reforms.

The last public function in connection with the Duke of Connaught's visit to Delhi was held this evening when ruling Princes gave garden party inside the fort which was attended by several hundreds of people. The fort garden was brilliantly illuminated and the Duke, Viceroy and the guests witnessed fireworks from Dinwanikash. The City observed martial to-day.

(Reuter's.)

Chino-German Commercial Relations. Negotiations End in Dead-Lock.

LONDON, February 13.

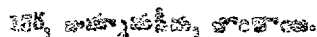
PEKING.—It is reported that unofficial negotiations, which have recently been proceeding between Peking and Berlin Governments with a view to conclusion of Chino-German Commercial Treaty, have resulted in deadlock. It appears that Germany insisted upon most favoured nation treatment, contending that America would shortly concede such treatment to her. Chinese Government replied that it prefers to await issue of negotiations between America and Germany as it does not wish to resume relations with Germany before her other allies do so.

England's Trade Stagnation. Worst Period Over.

LONDON, February 13.

Daily Chronicle says that there are indications that the worst period of trade stagnation is over. More triple works in Swansea are reopening to-day, thus providing work for hundreds of unemployed. Brighter outlook is, also reported from America.

శ్రీమంతులు కావలెను.

55. ఆచార్యులు పి. వి. వి. శర్మ

Proprietor: P. D. SAVANT,
Fanawadi, No. 144, No. BOMBAY

DUNCAN STRATTON & Co.

డన్ కన్ స్ట్రాటన్ అండ్ కో.

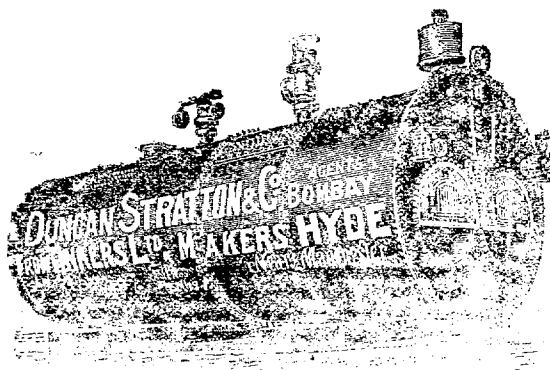
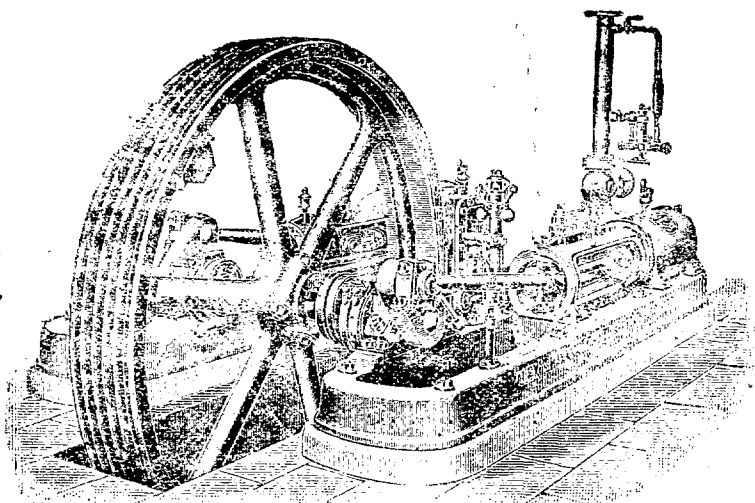
(2412)

ఎంజనీర్లు, మెషిన్ రి ఇంపోర్టర్లు, 9 మెరయిన్ వీధి, బొంబాయి.

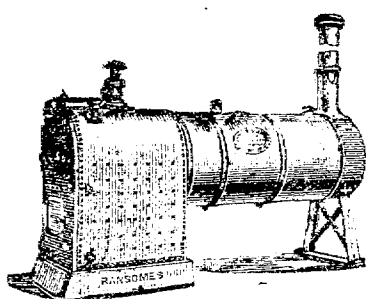
గ్రానైటు స్టీల్ కార్నిస్ బాయిలర్లు.

కూడెత్తు 10 అడుగులు.
తెలుపు 24 అడుగులు వర
దేవుడు — దయామేడుడు
ఆ 4. తెలుపు 6 అ. 1 అడు.
తనకు ప్రయోగము.
ప్రీంకమ్మింగ్ (మెషిన్
80 హానులు తెలుపు
160 హానులవరకును.

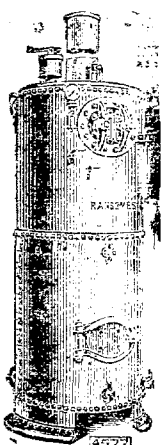

గ్రానైటు స్టీల్ కార్నిస్ బాయిలర్లు.
కూడెత్తు 20 అ. తెలుపు 82 అ. వరకును.

దయామేడుడు 6 అ. తెలుపు 6 అ. 6 అ. 250 హాను వరకును.
స్టీమ్ కమ్మింగ్ (మెషిన్ 100 హాను తెలుపు 250 హాను వరకును.

లోకో మోటివ్ బాయిలర్లు.
స్టీమ్ కమ్మింగ్ (మెషిన్ 30 హా. తెలుపు
100 హా., 120 హా., 160 హా. వరకును.

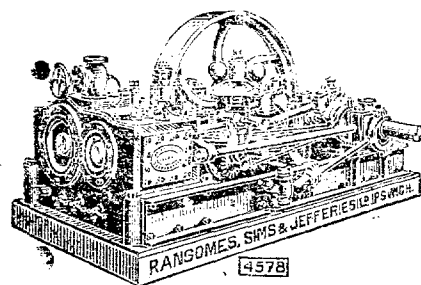
స్టీమ్ కమ్మింగ్ (మెషిన్ 30 హా. తెలుపు
100 హానుల వరకును.

ఈ క్రింద తెలుపబడిన వాటిని
ప్రస్తుతి చేయుదుము.

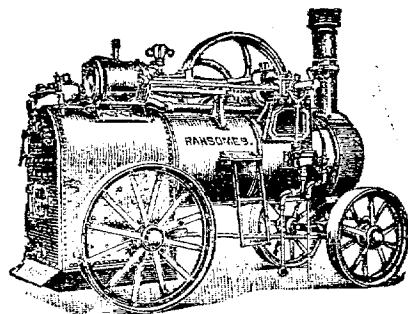
కూడి జమ్మింగ్ మెషిన్, కాజీసూయా
కూడి మెషింగ్ మెషిన్ (మెషిన్
కూడి స్టీమ్ మెషిన్
కూడి కిలింగ్ మెషిన్
అన్ని రకముల స్టీమ్ ఎంజిన్లు
అన్ని రకముల స్టీమ్ బాయిలర్లు
లోకో మోటివ్ మిల్లింగ్ మెషిన్
నూ కెమిక్ మెషిన్
మంచుగడ్డకేయ మెషిన్ (సామానులు
వర్షు లింజ్యుమేయ మెషిన్ కాజీ
అన్ని రకముల మెషిన్ మెషిన్లు
కాగర్లు, కర్మసూయా సంధమైన కోరములు
కెర్రు నూ కెర్రుడు లాయిల్ ఎంజిన్లు
ఎలక్ట్రిక్ ట్రెజింగ్ (హెడ్డు) కోరములు
లేకులు వర్షుమేయ కోరములు
స్టీమ్ మెషిన్లు, కమ్మింగ్, కెడెప్టు
కాలో బెర్రో అండ్ కాన్స్ట్రు బెర్రో ఫుల్లియ.
వగయరా అన్ని రకముల సామానులు.

నైట్ బై నైట్ కాంపాండు
మోండ్మాస్టర్ ఎంజినులు.

((కాన్జెమెట్టు మెషిన్లుండి పోల్కొనుటవలెను.)
ఇందులో సింగిల్ సిలిండరు ఎంజినులు కూడ గలవు.

హెన్రీడు కాంపాండు ఎంజినులు.

పోర్టబల్ స్టీమ్ ఎంజినులు.
సింగిల్ సింగిల్, డబుల్ సిలిండరుగలవి.
స్టీమ్ మెషిన్ 120 హానులు గలవి.
కాంపాండు — హెడ్, లో మెషిన్ సిలిండరు.
స్టీమ్ మెషిన్ 160 హానులు గలవి.

వివరములకు, ధరలకు బొంబాయిలో యుండు డన్ కన్ స్ట్రాటన్ కంపెనీ కై నను లేక

బెజవాడి (కృష్ణాజిల్లా)లో యుండు ఇంగ్లీషు బ్లూస్ ఇంపోర్టింగ్ కంపెనీ ప్రొప్రైటరు గారైన
మా నేపల్లి బాపనయ్యగారికైనను వ్రాయవలెను.

అమృతాంజనము అన్ని నొప్పులకు దివ్యమృతము.

వగ్గు, కైల్యము, కుడిశము, రొమ్ముకుడిశము, తలనొప్పి, వాయువునొప్పులు, పోట్లు,
బెణుకులు, చిక్కులు మొదలగు నొప్పులకు దివ్యమృతము.

చక్కని దబ్బితో గలది. ధర. 0—10—0; వజ్ర 1—2—0. పోర్టుభిక్షులు శుభం.

అమృతాంజనం డిపో, } 109, ఫోరీడ్డు, బొంబాయి,
6, కంబుకెట్టి వీధి, మదరాసు.

